

بیانیه سازمان اتحاد فدائیان کمونیست بمناسبت بیست و نهمین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی

بیست و نه سال قبل دریک توطئه از پیش طراحی شده به فرمان خمینی هزاران زندانی سیاسی که اغلب آنها دوران محکومیت خود را سپری کرده و درانتظار آزادی خویش بودند، در زندانهای رژیم به قتل رسیدند.

جمهوری اسلامی که از ابتدا با سرکوب و اعدام و ترور و ایجاد وحشت در جامعه براریکه قدرت تکیه زده بود، این بار بعد از ناتوانی در ادامه جنگ و کشتار هشت ساله و سرکشیدن «جام زهر» درهراس از گسترش ناراضیتی های عمومی به این جنایت هولناک دست یازید تا با محروم کردن جنبش های انقلابی از رهبران و کادرهای باتجربه خود و ایجاد رعب و هراس در جامعه، ادامه حیات خود را تضمین کند. اینک جمهوری اسلامی از همان اول انقلاب با قتل و کشتار و سرکوب، انقلاب توده های زحمتکش مردم را به عقب راند و قدرت سیاسی را قبضه کرد و هزاران نفر از مخالفین خود را در دهه ۶۰ و تاکنون در بی دادگاه های چند دقیقه ای خود محکوم و به قتل رسانده است، رازی نیست که بر کسی پوشیده باشد. اما فاجعه قتل عام زندانیان سیاسی در شهریور سال ۶۷ آن چنان هولناک و بی سابقه بود که به حق آنرا یکی از فجایع فراموش نشدنی در تاریخ ایران نامیده اند. در مرداد ۶۷ به دستور خمینی جلاد، گروه مرگی تشکیل شد که هزاران زن و مرد مبارز، شریف و انسان دوست را در مدت کمتر از دو ماه، به کام مرگ فرستادند. آنها در این اقدام انسان ستیزانه خود، حتی قوانین و مقررات ارتجاعی خویش را نیز زیر پا گذاشتند. زندانیانی که قبلا در بیدادگاه ها محکوم شده بودند و اغلب دوران محکومیت شان به پایان رسیده بود و یا روبه پایان بود، را نیز بدون هیچ دلیل و مدرکی به جوخه های اعدام سپردند.

رژیم جمهوری اسلامی و مدعیان اصلاح آن که طی نزدیک به سه دهه درباره این جنایت مهرسکوت بر لب زده بودند. در نتیجه مبارزات بی وقفه خانواده ها و احزاب و سازمانهای مخالف و مجامع بشردوست و بعد از اینکه در سال گذشته نوار افشاگرانه منتظری منتشر شد، مجبور شدند به این جنایت اعتراف نمایند اما به جای روشن کردن ابعاد این جنایت و پاسخگو بودن در برابر افکار عمومی و خانواده های داخو، بی شرمانه از این اقدام جنایتکارانه دفاع نمودند.

اعتراف رهبران رژیم به دست داشتن در قتل عام زندانیان سیاسی و دفاع بی شرمانه از آمین و عاملین آن، نشان میدهد که تداوم کشتار و شکنجه و اعدام و تکرار فاجعه کشتار زندانیان سیاسی در ابعاد قتل های زنجیره ای و کهریزک ها و دستگیری و زندانی کردن فعالین کارگری، دانشجویان، روزنامه نگاران و فعالین سیاسی، فرهنگ، امتداد، کشتار دهه ۶۰ و فاجعه قتل عام زندانیان سیاسی سال ۶۷ است. از اینرو اکنون مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و مبارزه بر علیه اختناق و سرکوب و شکنجه و اعدام و مبارزه برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و کسب آزادی، از خواست روشن شدن ابعاد فاجعه کشتار زندانیان سیاسی در شهریور ۶۷ و مجازات آمین و عاملین آن که در نهایت مسئول اصلی آن نظام ضد بشری جمهوری اسلامی است که همچنان به روش های سرکوبگرانه خود ادامه میدهد، جدائی ناپذیر شده است.

امروز وظیفه همه نیروهای سیاسی، احزاب، سازمانها و نهاد های انقلابی و مترقی و انسانهای آزادیخواه و زندانیانی که از این فاجعه جان سالم بدر برده اند، است که در همگامی با خانواده های

زندانیان سیاسی جانباخته ، با اقدامات مستقل خود دادخواهی خانواده های جانباخته را به یک جنبش همگانی علیه رژیم حاکم تبدیل کنند.دراین فاجعه خونین ما نیز رفقای زیادی از رهبران و اعضا و کادرها و هواداران سازمان را ازدست دادیم ،آنها هرگز دربرابر دار و درفش و شکنجه و اعدام سرفروود نیاوردند و تاآخرین لحظات حیات خود به آرمانهای انسانی خویش وفادار ماندند. ما دربرابر آنها وهمه جانباختگان و خانواده های داغدیده و مقاومشان سرتعظیم فرود میاوریم و پیمان میبندیم که راه آرمان آنها را پی گیرانه دنبال کنیم.

درسالگرد این این فاجعه خونین باردیگر یاد و خاطره همه جانباختگان قهرمان را گرامی میداریم . یاد آنها همیشه زنده و جاویدخواهد ماند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

برقرارباد جمهوری فدراتیو شورائی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست شهریور ۱۳۹۶